

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

π
q
Ὁ-ο-ο που-οὐ ἐ-πι-ι-σκι-ά-ση ἡ χά-α-ρις σου
Ἀρ-χά-α-αγ-γε-ε-ε-λε, ἐ-κεί-ει-θεν τοῦ
Δι-ι-α-α-βό-λου δι-ώ-ω-κε-ε-ται ἡ-η
δύ-υ-υ-υ-υ-να-α-α-μῖς, οὐ φέ-ε-ρει-ει γὰρ
τῷ φω-τί σου προσ-μέ-ε-ε-νεῖν, ὁ πε-σώ-ων
Ἐ-ωσ-φό-ο-ο-ρο-ος, Δι-ὁ αἰ-αι-τού-με-εν σε
τὰ πυρ-φό-ο-ρα-α αὐ-τοῦ βέ-ε-ε-ε-ε-λη,
τὰ καθ' ἡ-μῶν κι-ι-νού-ου-με-ε-να
ἀ-πό-ο-ο-ο-σβε-ε-ε-σον, τῇ με-ε-σι-τεί-α σου
λυ-υ-τρού-με-ε-νος ἡ-η-μᾶς, ἐκ τῶν σκαν-δά-α-α-λω-ων
α-α-αὐ-τοῦ, ἁ-ξί-υ-υ-υ-μνη-η-η-η-τε-ε-ε-ε
Μι-χα-ῆλ Ἀρ-χά-α-αγ-γε-ε-λε ΜΠ 6/189